

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَالْعَلِيِّ لِطَوْبٍ وَمَا يُنْهٰى

حیات و زندگی در قرآن کریم
و ملاعیه و سخنان بزرگان

www.Ketab.ir

یحییی بهمنی - محمد مسعود بهمنی

انتشارات نظری

عنوان و نام پدیدآور	
حیات و زندگانی در قرآن کریم و ادعیه و سخنان بزرگان / نویسنده‌گان یحییی بهمنی، محمد مسعود بهمنی.	
مشخصات نشر	تهران : انتشارات نظری، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری	۸۶
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۲۰۹-۸۱۶-۲
و ضمیت فهرست‌نویسی	فیبا
موضوع	قرآن برگزیده‌ها — ترجمه‌ها
ردی بندی کنگره	۱۰۴ BP
ردی بندی دیوی	۱۵۹/۲۹۷
شماره کتابشناسی ملی	۷۵۴۱۰۳۹

نام کتاب : حیات و زندگانی در قرآن کریم و ادعیه و سخنان بزرگان
 نام نویسنده: یحییی بهمنی، محمد مسعود بهمنی.
 نوبت چاپ : اول - ۱۴۰۰
 شمارگان: ۳۰۰

کلیه حقوق چاپ و نشر و مالکیت مادی این کتاب، مخصوص و محفوظ ناشر است.

دفتر مرکزی : تهران، خیابان ولی عصر (عج) ، خیابان سید جمال الدین اسدآبادی (یوسف آباد) ،

نشش خیابان فتحی شفاقی ، جنب بانک سپه پلاک ۳۲ ، طبقه ۲ ، واحد ۱۷

E-mail: nazaribook@yahoo.com
www.nazaribook.ir

انتشارات نظری

تلفن : ۸۸۱۰۲۷۷۵
 همراه : ۰۹۱۹۰۱۲۹۴۵۵

قیمت: ۲۹۰۰۰ ریال

فهرست

۵	مقدمه
۷	فصل یکم: حیات و زندگی در قرآن کریم
۸	۱- الحی بودن خداوند
۹	۲- حی و مشتقات آن در آیات قرآن کریم
۱۰	(الف) خداوند هر که را لایق حیات ابدی بداند به حیات ابدی می رساند.
۱۳.....	(ب) کافران زندگی را در این چند روزه دنیا می بینند .....
۱۸.....	(پ) تحیت و سلام و ستایش و پاسخ مناسب از سوی شما
۲۱.....	(ت) أحیا و زنده کودنی موحدهات پس از مرگ در این دنیا و آن دنیا توسط خداوند .....
۴۲.....	(ث) خداوند حی و زنده ازلی و ابدی است .....
۴۶.....	(ج) حیات و زندگی دنیایی و آخرتی .....
۶۰.....	(د) دعای حضرت زکریا (علیه السلام) و بشارت تولد حضرت یحیی (علیه السلام) در قرآن کریم .....
۷۱	فصل دوم: حیات و زندگی در ادعیه و سخنان بزرگان .....
۷۲.....	(الف) حیات و زندگی در ادعیه .....
۷۸.....	(ب) حیات و زندگی در سخنان بزرگان .....
۸۶.....	فهرست منابع .....

مقدمه

یکی از اسماء حسنی خداوند صفت «حی» است که در لغت به این معناست که مرگ و نیستی بر خداوند روا نیست. کلمه حی متضاد «میلت» است و فرض مرگ برای خداوند صحیح نیست و حیات به معنای زنده بودن و زندگانی معنا شده است.^(۱)

واژه «حی» و جمع آن (احیاء) به صورت معرفه و نکره ۲۴ بار در قرآن به کار رفته است. حی و الحی ۱۳ بار در قرآن آمده و فقط پنج بار آن که همگی با الف و لام است به خدا اشاره دارد. و این نام سه بار در *نام القیوم* در تعبیر «الحی القیوم» دیده می‌شود و در احادیث و دعاها نیز از این تعبیر نام برده شد، از جمله در دعای جوشن کبیر بند سی و یکم و هفتادم آمده است. حتی در برخی از احادیث «الحی القیوم» اسم اعظم خداوند است.

گروهی معنای الحی را ناظر بر بقا و فناناپذیری خداوند و گروهی آن را با اوصافی چون فعل و ادراک و اختیار مرتبط کرده‌اند.^(۲)

---

(۱) فرهنگ معین.

(۲) حی در ویکی فقه wikifagh.ir